

שְׂפִילָה לְהַמְיָה

ז אייר התשפ"ג
מפטירין וְיְהִי דְבַר ה' אֵלַי
(יחזקאל כ, ב)

פְּרִשֶׁת אֲזָרֵי מוֹת-קָדְשִׁים

סיפור לשבת

"וַנִּתֵּן אֹתָם עַל שְׂנֵי הַשְּׂעִירִים גְּרִלּוֹת גְּזָרְלָה אֲזוּדָה לָהּ וְגְזָרְלָה אֲזוּדָה לְעִזְאֵזֶל" (טו, ח)

רבי שמשון רפאל הירש זכר צדיק לברכה באר את ענין שעירי יום הכפורים, זה לה' וזה לעזאזל באופן הבא:
שעיר עזים אינו מסוגל, כידוע, לחשוב. אולם, הבה ננסה לצייר את מחשבותיו של השעיר לעזאזל, אלו היה חושב: "ראו נא את הקורה עמי ועם חברי! שנינו נולדנו באותו הכפר, ביחד גדלנו, וזה לצד זה יצאנו למרעה, אולם הוא אדוק ונבחר להיות לה', ואני נבחרתי לעזאזל.

"מה יצא לחברי מכך שנבחר לה' ? הוא נשחט במהירות וכל האפשרויות נחסמו עבורו. ואני, לעומתו, עודני חי ! ולא רק זאת, הביטו וראו: אותו אדם שעומד שם כבר מאתמול, ממתין במיוחד עבורי מיום האתמול, על מנת להוציא אותי לטיול מעניין... וגם גשר מיוחד בנו עבורי... עיני זוכות לראות עולם ומלואו, ואיני מסוגר לי בתוך ד' אמות כחברי האדוק".

תוך כדי הטיול עוצר השליח בעשרה מקומות ושליחים קבלו את פני האיש המשלח, והשעיר התענג על הכבוד הגדול שהוא זכה לו: כדי לפגוש בו על אם הדרך, לא התפללו אותם עשרה יהודים במנין ביום זה ! "כל הטרחה המרובה הזו", המשיך לחשוב, "נועדה כדי שארגיש טוב... כמה חשוב אני בעיניהם ובעיני..."

כמה חבל שחברי האדוק לא זכה לכך... וכאשר מגיע השעיר לצלע ההר, נגלית למול עיניו התהום הפעורה והוא חושב לעצמו, "אח... איזה נוף עוצר נשימה", ומפליט: "חבל שלא הצטיידתי במצלמה... חבל שחברי נפטר כבר ואינו יכול להביך את מה שהפסיד"...

ובזאת עדיין לא מסתיימות הנאותיו הגדולות לשון של זהורית נקשרת לקרניו והשעיר מאושר על הכתר המהודר שניתן בראשו... ואינו יודע שכל הפעולות הללו מובילות אותו אל העזאזל, ובעוד רגע קט, כאשר ידחף אותו השליח אחורנית אל התהום הנוראה ישברו בזו אחר זו כל עצמותיו... הוא יגיע אל השדים שבמדבר, לחלקו של הס"מ, ואלו חברו זכה להיות קרובן חטאת, דמו נשפך לפני ה' בקדש הקדשים !
תאור ציורי זה הוא בבואה למתרחש בעולמנו: מביט אדם אל חברו האדוק ואומר: ראו נא, שנינו גדלנו יחד ואנחנו שווים במראה ובקומה. הוא דווקא בחור כשרוני... כמה חבל עליו !

מסכן שכזה... הלך לשיבה... מה יצא לו מכך ? !... ואני מאושר עד לב השמים ! רכשתי השכלה וידע רב, אני משתכר בכל חדש משכורת עתק ! כל מחמדי העולם פרושים לפני, הנוף שאני נחשף לו משכר ממש... טוב לי כל כך ! !...
אך הוא אינו יודע כי הדרך שהוא צועד בה מובילה אותו לריסוק עצמות, הוא הפוסע לעזאזל, ואלו חברו עולה ומתעלה לפסגות קדושה וטוהר.

אשא עיני

בוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חיי האדם פרק ג' וארחץ בדמעותי אשמורות עיני

אמרו צדיקים, שְׁלֹכַן יֵשׁ לְאָדָם לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכֶּהוּ לְבִכּוֹת לְפָנָיו, וְלַהוֹרִיד דְּמָעוֹת אֲשֶׁר בְּהֵן יִרְחֹץ אֶת פְּגָמֵי עֵינָיו, וְשֵׁב וְרָפָא לוֹ, וְעַל יָדֵי שִׁיתְפַּלֵּל עַל זֶה, יִזְכּוּ אוֹתוֹ לְכַף מִן הַשָּׁמַיִם.

והוסיפו עוד צדיקים, שְׁכַּאֲשֶׁר הָאָדָם מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל פְּגָם הָעֵינַיִם, וְרוֹאִים בְּשָׁמַיִם שֶׁהוּא צָרִיף אֶף לְבִכּוֹת בְּדָמָעוֹת בְּכָדֵי לְרַחֵץ אֶת פְּגָמָיו בְּדָמָעוֹת עֵינָיו, יִתְנוּ לוֹ מִשָּׁמַיִם הַתְּעוֹרְרוֹת לְהוֹרִיד דְּמָעוֹת עַל כַּף וְיִזְכּוּ אוֹתוֹ לְבִכּוֹת עַל זֶה, וְזֹאת מִפְּנֵי שֶׁכַּאֲשֶׁר הָאָדָם עוֹשֶׂה כְּכֹל יְקָלָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, הוּא זֹכֵה שִׁיִּסְעֶוּהוּ מִן הַשָּׁמַיִם לְהַשְׁלִים אֶת תְּשׁוּבָתוֹ וְיִזְכּוּ, לְעֲלוֹת בְּמִסְלָה הַעוֹלָה

קל להתקרב לבוראו בשלמות.

הגדר זכתה להתגלות מלאך ה' אליה

יכתב בעל ה"שם משמאל" זיע"א (פרשת לך לך), שְׁאֵף הַגֵּר אֵשֶׁת אֲבִרָהּ שְׁמוּצָאָה הִזָּה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר הִיְתָה עֲרֹנַת הָאֶרֶץ, וְהִיא אֵף עַל פִּי כֹן שָׁמְרָה אֶת עֵינֶיהָ מִכָּל מִשְׁמֵר שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל בְּמִרְאֹת אֲסוּרוֹת, בְּזִכּוֹת כֶּף זְכָתָה לְהִנָּשֵׂא לְאֲבִרָהּ אֲבִינוּ, וְכֵן זְכָתָה שֶׁנִּגְלָה אֵלֶיהָ מִלֶּאֱלֹהִים ה' וְדָבַר עִמָּה, וְזֶה מִרְמָזוֹ בְּפִסּוּק (בראשית טז ז) "וַיִּמְצָאָהּ מִלֶּאֱלֹהִים ה' עַל עֵין הַמַּיִם בְּמִדְבָר עַל הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר". וְהִנֵּה שׁוּר זֶה מִלְשׁוֹן הַסְּתַפְלוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "אֲשׁוּרְנִי וְלֹא קְרֹב", וּבְפִסּוּק זֶה מִרְמָזוֹ שֶׁהִגֵּר זְכָתָה לְכָל זֶה בְּזִכּוֹת שֶׁשָׁמְרָה אֶת עֵינֶיהָ מִהִסְתַּפְּלוּת אֲסוּרוֹת, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת כֶּף זְכָתָה לְהִתְגַּלוֹת מִלֶּאֱלֹהִים ה' אֵלֶיהָ, וְכֵן זְכָתָה לְהִנָּשֵׂא לְאֲבִרָהּ אֲבִינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
20:34	19:56	18:41	ירושלים
20:32	19:58	18:58	תל אביב
20:35	19:59	18:52	חיפה
20:33	19:56	18:58	באר שבע

הבן איש חי

שאלה: : מצינו בדברי רז"ל בתלמוד דנקטי

בלשונם הטוב זה בנין אב ולא אמרו בנין אם וכן אמרו אבוהון דכולהו דם ולפעמים נקטי אם ולא אב כי הם אמרו יש אם למקרא אם למסורת הזכירו אם ולא אמרו אב למקרא אב למסורת והנה בודאי יש כונה עמוקה לחז"ל בזה. על כן יורנו מה זה ועל מה זה.

תשובה: הנה ברור הוא שכל דברי חז"ל מיוסדים

בחכמה וברעת ודבר שאתלתכם כבר נשאל בו רבינו הגדול הרי"ף ז"ל והואיל והוא בתשובותיו שהם בכ"י לכן אעתיק לכם דבריו וז"ל. שאלה מפני מה אמרו חכמים יש אם למקרא ויש אם למסורת ולא אמרו אב ואמרו בנין אב זה בנה אב ולא אמרו אם ואמרו בת קול ולא אמרו קול. תשובה לא שמענו בזאת כלום אלא פעמים שאומרים לשון זכר ואומרים אב כגון בנין אב ושני כתובים וכגון בנין אב וכתוב אחד וכגון מ"ש אבוהון דכולהו דם אלא יש לומר שבמקום שעושה אותו דבר עיקר ללמד דבר אחר קורין אותו אב ויש שאמר יש אם למקרא והואיל ואין למדין ממנו לדברים אחרים אלא להודיע על מה סומכין על הקריאה או על המסורת שהקריאה אינה לשון זכר אלא לשון נקבה עכ"ל.

והנה הגם כי רבינו הגדול הרי"ף ז"ל כתב לא שמענו בזאת כלום ולא מצא טעם ברור הפרש בין זה לזה

עכ"ז אחר שנגלה לנו מאורות הגדולים הן הן הדברים שגילה רבינו הגדול האר"י זצ"ל ברוה"ק על ידי אליהו ז"ל אפשר למצוא טעם מספיק לשאלה הנז' והנה כתב רבינו זלה"ה בשער טעמי המצות הנמצא אצלינו בכ"י בפ' ואתחנן ז"ל הנה הנקבה דאצילות כוללת כל מה שלמטה ממנה עד סוף העשיה כי כל בי"ע נקראים עלמין דנוקבא כנודע והנה הקבלה היא במלכות דאצילות והתלמוד בבבליה והמשנה והמדרשים והאגדות ביצירה והמקרא בעשיה, ודע כי בקבלה עצמה יש דרכים ובחינות מדרגות הרבה ונחלקים בי"ס דנוקבא דאצילות גם התלמוד כל חלקיו נחלקים בי"ס דבריאה והמשנה שהם שיתא אצ"ל משנה הם ביצירה אלא שהם בוי"ק נוקבא דז"א דיצירה והמדרשים והאגדות והרמזים הם בשאר בחינות היצירה והמקרא בעשיה באופן זה כי התורה היא בתפארת דעשיה ונביאים הם בנו"ה דעשיה וכתובים ביסוד ומלכות דעשיה. ודע כי מ"ש שהתלמוד הוא בבריאה הוא פירושן של המשניות עצמן שהם נקראים תלמוד אבל כל המימרות של התלמוד ושאר הדינים של התלמוד שאינן ביאור ופירוש המשניות עצמן אלו אינם בכלל התלמוד והם למטה ביצירה עם שאר אגדות והמדרשים כולם ולכן צריך האדם שבכל יום ידבק נפשו ויכלול אותה בארבעה עולמות ויקרא מקרא כנגד עשיה ואח"כ משנה נגד יצירה ואח"כ תלמוד נגד בריאה ואח"כ קבלה נגד אצילות והרי כונה זו דרך כלל עכ"ל זלה"ה ע"ש. נמצא כי הגם שכולם הם עלמא

דנוקבא מפני שבי"ע הם נקראים חיילות הנוקבא שלכן תמצא שהתורה מדברים בה בלשון נקבה עכ"ז הלימודים הם נפרטים לדי' עולמות אבי"ע הנז"ל וידוע כי היצירה היא סוד זכר שהוא אב והעשיה היא סוד נקבה שהיא אם ולכן השתא מובן שפיר הטעם באומרם אם למקרא אם למסורת כי המסורת והמקרא הם בגוף הקריאה של המקראות עצמן וכבר אמרנו שהמקרא הוא בעשיה שה"ס הנוקבא הנקראת אם ולכן נשתמשו בזה בלשון אם ולא אמרו אב. אך מ"ש בנין אב וכתוב אחד בנין אב ושני כתובים וכן אבוהון דכולהו דם וכיוצא בזה הנה כל אלו הדברים הם בכלל המשניות והמימרות ושאר הדינים של התלמוד שכל אלו הם ביצירה שהיא סוד זכר הנקרא אב ולכן בדברים אלו וכיוצא בהם נשתמשו בלשון אב שהוא זכר.

מיהו להיות כי כל אלו הלימודים הנז' הם עולמות הנוקבא לכן תמצא שהתורה נמשלת לאשה ונקראת אשה. גם במשלי יש כמה מקראות שדיברו על התורה בלשון נקבה וכן בפרשיות דחומשים קורא אותה בלשון נקבה דכתוב זאת התורה וכיוצא. והיה זה שלום ואל שדי ה' צבאות יעזור לי. כ"ד הקטן יחזקאל כחלי גר"ו.

{ שר"ת תורה לשמה }

ספר חרדים

פרק סו [תשובה ה] | דברי פבושין

הַרְאִיתָ בְּנֵי מִבְּיַשׁ [יִוְתָר] מִמֵּי שֶׁהָיָה אָבִיו נוֹשָׂאוֹ עַל כַּתְפוֹ וְהוּא פּוֹגַע בְּאֲנָשִׁים וְשׂוֹאֵל לָהֶם הַרְאִיתָם אֶת אָבִי, וְהָרִי הַבּוֹרָא יַתְפַּרֵּךְ נוֹשֵׂא עוֹלָם. וְאֵתָּה בְּנֵי אָדָם מֵהַ לֵּךְ עִם הָעוֹלָם, לֹא תִתְבַּהֵל בְּרֵאֲתָן כִּי לֹא יַעֲלֶיךָ וְלֹא יִזְקֶיךָ, אֲלֵא רְצוֹן בּוֹרְאֵךְ הַנוֹשֵׂאֲךָ וְזִכְרֶהוּ, לֹא תִפְרִידֶהוּ מִמִּחְשַׁבְתְּךָ תָּמִיד.

עקר מכון השכינה בלב ישראל, שְׁנַאֲמַר (שמות כה, ח) וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכְכֶם, וְכֵן פָּרַשׁ הַרְשָׁבִי (זוהר ח"ג אחרי מות עה, ב) בְּפִסְוִיק (דברים כג, טו) 'כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶיךָ'. קָרֵב הוּא הַלֵּב, שֶׁהוּא בְּאֲמֻצֵּי מִחֲנֶיךָ, שֶׁהֵם רַמ"ח אֲבָרֶיךָ. וְסִיפָה דְקָרָא, וְלֹא יָרָאָה כְּדָ עֲרוֹת דְּכָר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ. הַלֵּךְךָ כְּשֶׁלֹּא יִקְדַּשׁ אֲבָרֶיךָ אֶפְלוּ בְּמִתְרֵי לְהֵם, בְּמִחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, נִמְצָא מִחֲרִיב הַמִּקְדָּשׁ, וְאוֹי מִחֲרִיב מִקְדָּשׁוֹ שֶׁל מֶלֶךְ בְּכָל יוֹם.

ומפל מקום פֶּרֶט הַקְּתוּב יוֹתֵר עוֹן הַזְּמָה, שֶׁהַבּוֹרָא שׂוֹנֵא זְמָה הוּא (סנהדרין קו, א). גַּם בְּכָלל הַקְּדָשָׁה בְּשַׁעַת חַבּוּר אָדָם לֹאֲשַׁתּוֹ. גַּם בְּכָלל עֲרוֹת דְּכָר, נְבִלּוֹת הִפָּה (ויק"ר כד, ז). גַּם עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא עֲרוֹת עִם הַמְּלָה בְּמִנְיֵן הַפֶּעַס בְּמִסְפָּר קָטָן, שֶׁהַפֶּעַס גּוֹרֵם סְלוּק הַשְּׂכִינָה מֵהָאָדָם, וְהַשְּׂכָן תַּחֲתֶיהָ קִלְפָה בִּישָׂא הַנְּקֵרָאֵת רַעָה כְּדָאִיתָא בְּזִהָר פְּרִשְׁתָּ תְּצַוָּה (ח"ב קפב, א), וּבְהִדְיָא כְּתִיב (קהלת יא, י) הִסֵּר פֶּעַס מִלְּבָבְךָ וְהִעֲבֹר רַעָה מִבְּשָׂרְךָ.

צָרִיךְ שִׁיכְבַּד אָדָם אֶת עֲצָמוֹ מֵעַט בְּמִלְבוּשָׁיו וּבְדַבּוּרוֹ שֶׁלֹּא יִקַּל עִם הַבְּרִיּוֹת, וְלֹא יַחֲשֶׁף הַשֵּׁן תָּמִיד, וְכָל שֶׁכֵּן לֹאֲשַׁתּוֹ וּבְנִיּוֹ רֵק אֲהַבָה עֲזָה בְּלֵב וְהִרְאֹת מֵעַט, וְהַפֵּל לְכַבּוּד הַשׂוֹכֵן עָלָיו שִׁיִּתְכַבֵּד וְיִתְרָא עַל יָדוֹ.

ספר חסידים

סימן נ"ג

כי קו לקו הקב"ה יתברך שמו ויתברך זכרו משלם גמול מדה במדה הן שחר טוב הן עונש הרע. כיצד, אדם חוטא בעבור ממון או בעבור כבודו או הנאת גופו, או ליהנות מפריעים ממנו אותו חטא שחטא וכיוצא בדבר אם זכה ולא חשש בהנאת גופו או ממון או כבוד משלמים לו שחר דבר שלא חשש בו כי שלמה המלך לא שאל על תקנתו לא על ממון לא על כבוד אלא חכמה ודעת לעשות רצון בוראו ונתן לו הקב"ה את שתיקה אפילו מה שלא שאל. הרי כל מי שעושה רצון הבורא ואינו חושש לתקנתו להנאתו ולכבודו ובאותה שעה היה יכול לעסוק בתקנתו הקב"ה מספיק אותו בשבילו צא ולמד ממשנה רבינו שאמר לו הקב"ה ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול ומשה לא חשש בזה כי אם להצלת ישראל לכן נתקיים ובני רחביה רבו למעלה מששים ריבוא. לכן תיקנו תחלה ברכת חונן הדעת השיבנו וסלח לנו שהם רצון הקב"ה. כתוב בתהלים (תהלים לה יג) ואני בחלותם לבושי שק כו' בצער אחד חייבים כולם להצטער עמו ולהיות מצר בצרתו ולהתפלל עליו שנאמר (שמואל א יב כג) חלילה לי מחטוא לה' להתפלל בעדכם. כתיב באיוב (איוב ד יח) הן בעבדי לא יאמין משה אמר כל הדבר הקשה יביאון אלי ונענש על זאת שלא ידע להשיב לבנות צלפחד וכן שמואל אמר אנכי הרואה ונענש כשמשח דוד למלך לא ידע איזה הוא משבעת בני ישי וכן אל יהדר אדם כלל שישבחוהו בני אדם ואם ישבחוהו מה יתרון לאדם היום כאן ומחר בקבר היום חי ומחר רמה ותולעה. בכל המעלות והו המשובחת הענוה וכן הוא אמר והאיש משה עניו מאד. לא ילך אדם בקומה זקופה ולא בגילוי הראש כי שכניה למעלה מראשו לכן יש לו ללכת שחוח להיות מוראו עליו וכן ההולך בקומה זקופה כאילו גוול המקום ודחוק רגליו ומראה שאין לו מורא. ולא ילך בעינים רמות מפני מורא השכינה אשר היא נוכח פניו וקח משל משומרי מלך ב"י או אחד ממלצריו אינו מגביה עיניו מפני מורא המלך או המלצר שהוא כנגדו אנחנו העומדים פני השכינה והיא תמיד לנוכח עינינו לא כל שכן שלא נגביה עינינו. אלא כך יהיה המנהג להשפיל כיסוי עיניו עד שלא יראה הבא כנגדו גלגלי עיניו 'פרוניש' בלעז והענוה נותנת חן ומורא בהשפיל אדם עיניו וקומתו ולא ילך בגילוי הראש מפני מורא השכינה על כן יזכור תמיד בוראו כאילו הוא נוכח פניו:

חידושים לפרשה

”דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, אני ה' אלהיכם“ (ויקרא יח, ב)

(התשע"ו) נ"ל בס"ד דרך רמז: ידוע ש"דיבור" כוונתו דיבור קשה, ו"אמירה" הוא דיבור רך ונעים (ראה בתחילת פרשה זו בדברי הכלי יקר). והנה יש הסוברים כי כבואם ללמד דעת את העם, עליהם לדבר על לבם להתקרב אל ה' מפני אהבת ה' אותם, ולספר להם גודל השכר בכל מצוה, ואין להם להפחידם בסיפור דברים על מדת הדין הקשה ועונשי העונות. והיינו מדת החסד והרחמים. לעומתם משבחים אחרים את דרך מדת הדין, בספרם עונש כל עבירה בעולם הזה ובעולם הבא, ומסכת גיהנם וכו', בדיבורים קשים והתעוררות פחד

ה' וכו'. והיינו במדת הדין והגבורה. ובאמת נראה שזוהי זמנה אל תנח דרך, וזהו זה כאחד טובים, כי על האדם לידע האמת, כי השי"ת אוהבו אהבה יתירה, "אהבת עולם אהבתנו ה' אלקינו", וגודל הזכות לעבוד את ה', וכל שכן שהשי"ת יזכהו באור גדול ושפע ושמחה וכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא. אך יש לו לידע כל האמת גם בכחינה האחרת, היא מדת הדין הקשה, הפוגעת באדם בעברו על דברי השי"ת. ואחר שידע האדם כל הדברים, יבחר הוא בדרך הטובה מתוך מה שליבו חפץ, כי יש אדם שמתעורר מזה, ויש אדם המתעורר יותר מזה. והיותר נכון לומר, כי בכל אדם יש זמנים שיעבוד את ה' מאהבה, ויש זמנים מיראה, וכבר אמרו: לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע וכו' ואם לאו יעסוק בתורה וקריאת שמע, היינו יינצל מן החטא מתוך אהבת ה', אך אם לא יועיל, יזכור לו יום המיתה, והיינו שיינצל מן העבירה על ידי פחד מדין ה'. והוא מה שנראה לי כאן רמז הכתוב: "דבר אל בני ישראל" – דיבור קשה, וגם "ואמרת אליהם" – דיבור רך. ולכן מסיים: "אני ה'" – מדת הרחמים, "אלהיכם" – מדת הדין. ויש לרמוז זאת עוד בכתוב: "אל בני ישראל ואמרת" – ר"ת **אביו**, דהיינו אמור לאיש הישראלי שיזכור כי ה' הוא אביו, האוהבו ורוצה בטובתו. אך גם "בני ישראל ואמרת אלהם" – ר"ת למפרע **אויב**, שאם לא ילך בדרך הישר (ר"ת ביושר), אלא יהפוך דרכו לרעה, אזי יהפך לו הר"ת למפרע ל"אויב" ח"ו. ומדויק הדבר על פי הכתוב בשיעיה, וכאשר מובא פסוק זה במדרש בתחומא (בחקתי ב), וזו לשונו: "...אני נקראתי ה' ה' אל רחום וחנון" (שמות לד, ו). ומפני צונותיכם, עשיתם אותי לאֶצְנִי, וְהִפַּקְתֶּם מִדַּת רַחֲמֵינוּ לְאֶצְנִי, שָׁמַר: "הִנֵּה ה' קָאֵיב בְּלֵעַ יִשְׂרָאֵל" (איכה ב, ה). וכן הוא אמר: "יְהִימָה מְרוֹ וְעֶצְבוֹ אֶת רוּחַ קְדָשׁוֹ, וְיִטְקֶנָּה לְקֶם לְאוֹיֵב, הוּא נִלְחַם בָּם" (ישעיה סג, י). לְפִיקֶנָּה אֶמֶר הוֹשֵׁעַ: מִי גֵרַם לְכֶם כָּל כָּץ? עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמַעְתֶּם... ועל זה אנו מתפללים: וישים בלבנו אהבתו ויראתו, לעשות רצונו ולעבודו בלבב שלם. [והתורה פתחה ב"בראשית"; בחינת אהבה, אותיות "שְׁרֵת אָבִי", דהיינו שיחשוב האדם: זכות היא לי לשרת את אבִי, האוהב אותי – "אבִי" בגי' **אהבה**. אך "בראשית" גם בחינת יראה: אותיות "שב יראת", דהיינו ששב מן העון מפני יראת ה'. והדברים ידועים]. [תורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א]

וכי תזכרו וזכר שלמים לה' לרצונכם תזכרו (וי, ה)

נ"ל בס"ד, לרצונכם קאי על הנפש, כי הוא לשון השלמה, כמו 'עד רצתה הארץ את שבתותיה', וכן 'והם ירצו את עונם', וכן 'עד ירצה כשכיר יומו' באיוב יד, וכן 'כי נרצה עונה', שכל אלה לשון השלמה, ולכן רצונכם קאי על נפש שלכם שהיא משלמת הגוף. גם עוד לרצונכם קאי על הנפש כי הוא לשון הליכה, כמו 'יהייתו רצוא ושוב', וכן 'ואחיהם בפיהם ירצו סלה', שהוא לשון הליכה, כן הנפש היא המהלכת את הגוף. וידוע כי בביאת הקרבן כאשר יצייר האדם את הנעשה בבהמה משחיטה ואילך על נפשו ממש, נחשב לו כאילו שחט נפשו לפני השי"ת, וזו וכי תזכרו וזכר שלמים בכונה ראויה ושלמה, מעלה אני עליכם כאילו לרצונכם הם הנפשות שלכם תזכרוהו. אל שדי יהיה בעזרתנו ושמרנו ויעזרנו אכ"ר.

{ 'ברכת הרי"ח' לרבנו יוסף חיים זיע"א }

נצור לשונך מרע

הלכות רכילות | כלל ז סעיף ג

ידוע עוד, דאין שום חלוק בראשון רכילות, בין אם הוא מספר לראובן גופה, מה שפלוגי דבר עליו, או מספר דבר זה (ג) לאשת ראובן וקרוביו, פי בודאי ידע בעיניהם, וינקטו בלפס על פלוגי עבוד זה, ולכן אפילו אם הזהיר, שאל ידוע מהם דבר, לא נפקא דבר זה מקלל רכילות.

(ג) לאשת ראובן. הגם דאסור לספר אפילו לאחר, מה שפלוגי דיבר על פלוגי, פן יודע עי"ז לפלוגי, דחברך חבא אית ליה וכנ"ל בכלל ג' סג, מכל מקום נפקא מינה אם הזהיר מלגלות לשום אדם ולא נודע מהם דבר וכמו שכתבנו בפנים, דבאחר כהאי גוונא לית ביה משום איסור רכילות. ודע עוד דזה הסעיף מיירי אפילו אם מתוך דבריו לא נשמע גנות על פלוגי ועל ראובן, כגון שיש פנים לכל אחד מהם שהדין עמו, דאי לאו הכי לא נפקא דבר זה עכ"פ מכלל לש"ר, ואסור בכל גווי אפילו באחר, ועיין לעיל בכלל ג' בס"ג ובכמ"ח שם שביארנו כל זה היטב. (באר מים חיים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תפוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת פלכלית ע"י מתן סיוע פלפלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים
- מתן מוענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
- חלוקת סלי לידה לילודת ולתנוק
- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון: alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
אתר הגמ"ח - WWW.GAMAH.ORG
054-4785404 | 054-6091685

לתרומות: בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

חיוזק אמונה וביטחון

כל אחד כשרוני!

[המשך משבוע שעבר...]. עכשיו הסיפור הזה מרטיט את הלב! לא יאומן כי יסופר! הרב ויינשטיין קיבל הודעה שמשבצים אותו כמהנך כיתה ח' לשנה הבאה, והוא מתוך תחושה של שליחות עמוקה משימה כבידת משקל לחנך תלמידים בשנה משמעותית כל כך – כשהם הופכים לבני מצוה, ואמורים בסוף השנה להיות משובצים בישיבות מצויינות! אז הוא הכין לעצמו רשימה של מטלות כהכנה לשנת הלימודים הממשמשת ובאה ובראשה: 'שיחה עם הרב מילצקי' זה היה המחנך הישישי שלימד את הכיתה בשנה שעברה ופרש לגמלאות. התיאור שעלה משיחת הטל' היה מרשים מאוד! מצד אחד, אבל תובעני מצד שני!

הוא לא ביקש לשמוע מהרב מילצקי מידע מדוקדק על כל אחד מהתלמידים, אדרבה! היה סבור שלא כדאי לדעת כדי לתת הזדמנות מחודשת בתחילת שנה גם אם יש כאלה שלא השכילו לנצל את היכולות לטוב ובתור מחנך צריך לפתוח את השנה בלי 'דעות קדומות'. בשיחה עם הרב מילצקי הוא ביקש ללמוד קווים מאפיינים הנוגעים לכיתה באופן כללי וזה סיפק לו הרב מילצקי בנפש חפצה וברוח לב! 'דע! הכיתה הזו היא כיתה של מחוננים! לא פחות ולא יותר גאונים ממש' והרעף שבחים בלי גבול! קרוב ליוכל שנים אני מחנך ולא זכורה לי כיתה מיוחדת כל כך כמות הכשרונות של התלמידים מרקיעה שחקים! ואין לי ספק כי שמותיהם של חלק מהתלמידים יהיו מפורסמים ביום מן הימים כגדולי תורה והוראה כמנהיגים ומתווים דרך בתורה.

הרב ויינשטיין שמח על הדברים ואם נדרש ממנו להכין שיעורים עמוקים ומיוחדים יותר – ראה בכך דווקא אתגר חיובי! בטוח שבעזרת תפילות שאותן הוא נשא מידי יום תצלה מלאכת החינוך בידו. אל היום הראשון הגיע הרב ויינשטיין מצוייד בתיק אישי יומן חדש ושאיפות רבות אולם 'קבלת הפנים' שלה הוא זכה – לא היתה מרגינה במיוחד! גילויים של חוסר משמעת ניכרו היטב בקרב גורמים מובילים בכיתה שהפכו את האתגר למשמעותי יותר, בכל זאת הרב ויינשטיין לא נשבר! נאמר לו 'שאלה

תלמידים מחוננים'.

ושינן זאת לעצמו ללא הרף ואמר בליבו: 'בטח! ככה זה כל המחוננים הם אנרגטים מאוד! הם לא שוקטים על השמרים וצריך לעלות את הרמה הלימודית ולהציב בפניהם רף גבוה של ציפיות כדי שלא ישתעממו! מחוננים זה 'אל תספר לי סיפורים תן דברים רציניים!' זה לא היה קל, בימים שלאחר מכן חשק הרב ויינשטיין שיניים בהתמודדות הלא פשוטה אבל שאיפתו היתה חזקה מכל! כיתה של מחוננים הפקידו בידי עלי לשמור על הפקדון ולמצות את היכולות הגלומות בתלמידים וכך הזכיר לעצמו שוב ושוב היה זה מסע מפרך!

לבסוף נשאו מאמציו פרי, הרמה בכיתה זינקה פלאים והוא התענג מכל רגע ורגע. הרצון החשק הקיפו את כל התלמידים, השאלות מבריקות! הותירו אותו לא פעם מופתע והתלמידים הגדילו לעשות והוציאו אפילו 'קובץ שבועי' עם חידושי תורה שנאמרו בכיתה וכשהגיע הפרק של הישיבות הלך שנים ופקע של התלמידים ודרסם היתה סלולה להתקבל במקומות המובחרים ביותר! 27 חתני השמחה! ישבו סביב השלחנות הערוכים, התרגשות אחזה בהם לרגל 'מסיבת הסיום' שנת הלימודים המלאה והגדושה כשהם נוטלים עמם שפע של צידה לדרסם בעולם הישיבות.

בפתח הופיעה דמות צנומה שעונה על מקל עם חיוך נצחי ועינים מאירות 'הרב מילצקי' עמד בדלת, עבר בין התלמידים, לחץ ידיים צבט אותם בלחיים בחיבה שמח ומאושר עם התלמידים החביבים. קודם, מספר ימים התקשר אליו הרב ויינשטיין להזמין אותו והוא הודה לו בחמימות על ההשקעה שהשקיע בתלמידים הללו בשנה הקודמת! והזכיר לו את מה שסיפר לו בתחילת השנה אמרת לי 'שאכן ניכר כי מכיתה זו יצאו גדולי תורה!' ובאמת בוא תראה את הסחורה – כמו שאומרים, והרב מילצקי אישר את ההשתתפות בשמחה.

במהלך השמחה פנה הרב מילצקי לרב ויינשטיין כשעל פניו עננה לא מוסברת! 'אני מופתע מאוד! אמנם אני אמרתי באוזניך שהכיתה היא של מחוננים, אבל משום מה – חשבתי כי אתה מדבר

על הכיתה המקבילה שאותה חוננתי! את הכיתה שלך – לימדתי בשעות אחר הצהרים ורדעתי עליה שונה לחלוטין! התלמידים לא היו מורגלים בהרגלי משמעת בסיסיים! וההשגים שלהם היו חלשים בצורה קיצונית! השינוי שחל בהם השנה – הוא פשוט לא יאמן! הרב מילצקי הניע את ראשו מצד לצד ופיו של הרב ויינשטיין נותר פעור!

הסיפור הזה אמיתי!! והוא מלמד כמה כוחות עצומים אצורים בכל אחד בעזרתם הוא מסוגל לכבוש פסגות בתורה ויראת שמים צריך להאמין ביכולות ולתת הזדמנות. הנתונים של התלמידים שסיפרנו עליהם לא היו מעולים כלל אבל הרב האמין בהם 'בטעות' שהם מחוננים – והוא היה משוכנע בכך! והוא התייחס אליהם ככאלה וכך הצליח לעשות את הבלתי יאמן! זה כשהוא היה משוכנע בטעות - ואם אדם משוכנע כמו שאומר רבינו בחיי שהקב"ה נתן חכמה בליבם של כולם! כי בצלם אלוקים נברא האדם ומלאותיו רוח חַכְמָה כמו שמבאר החת"ם סופר.

אם נאמין בעצמנו ובילדינו כשנהיה משוכנעים: כי אין דבר המונע מאיתנו להגיע לפסגת ההצלחה וגם מהם! – אין ספק שנגיע גם אנחנו וגם הם!! 'וְשִׁנְנָתָם לְנִיחַ וְדַבְרָתָם בָּם' (דברים ו ז) גם אתה!

מתוך הרצאתו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בני ברק
בתאריך 29.06.2021
לשמיעת שיעורים והרצאות
חינוך
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן חנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלה

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
קדינו ברק בן זייטה,
יעקב בן עזיזה
דוד בן רבקה

לעילוי נשמת
זייטה בת סהלה
שולה בת חנה
חנה בת רומייה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוטט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'
לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה שרון
רינה בת איבון

לרפואה שלמה מהרה
אלישע בן שרה
תמר בת שלמה
יסמין בת אביגיל

לרפואה שלמה מהרה
אלישע בן שרה
תמר בת שלמה
יסמין בת אביגיל